

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Moniky Křikavové a přísedících Ilony Skálové a Mgr. Bc. Martina Kose, MBA v hlavním líčení konaném dne 27. června 2019 v Praze

takto:

Obžalovaný

Ivan P., nar. xxxve Velykyj Bereznyj, Zakarpatská oblast, Ukrajina, státní občan Ukrajiny, trvale bytem xxx, Ukrajina, v České republice pobývajícím jako turista, t. č. ve výkonu vazby ve vazební věznici Praha 4 – Pankrác,

je vinen, že

1. v přesně nezjištěné době dne 5. 3. 2018 kolem 22:00 hodin v Praze 5 - xxx poblíž ulice xxx, na vyšlapané pěšině přilehlé louky, zaútočil na pošk. Marii F., nar. xxx, která se tudy vracela do místa svého přechodného bydliště, a to s úmyslem vykonat na ní soulož, kdy nejprve do poškozené poté, co kolem ní přešel, zezadu prudce vrazil, v důsledku čehož poškozená upadla břichem na zem, a poté, co se rychle převrátila na záda a počala se bránit, a to tak, že jej odstrkávala rukama a prosila, aby ji pustil, poškozenou zalehl svým tělem, vyzul jí levou botu, a počal ji vysvlékat, přičemž ji osahával na zadku a zasouval prsty do konečnicku, kdy vzhledem k tomu, že poškozená se počala důrazněji bránit, opakovaně ji udeřil rukou do hlavy, hrudníku a břicha, a poté, co poškozená upadla do bezvědomí způsobeného tím, že obžalovaný při svlékání poškozené zatáhl zip u kožichu, který měla na sobě, těsně k jejímu krku, v důsledku čehož se poškozená počala dusit a ztratila vědomí, poškozené svlékl kalhoty včetně spodních kalhotek a vykonal na ní vaginální pohlavní styk včetně ejakulace do pochvy poškozené, a poté z místa činu uprchl, přičemž poškozená v důsledku shora uvedeného jednání obžalovaného utrpěla pohmoždění hlavy, a to podkožní krevní výrony a oděrky v obličejí, zadní fixaci levého ramenního kloubu, kožní oděrky na zádech, levé hýždě, bříše a na dolních končetinách a drobnou trhlinu v oblasti konečnicku, kdy v příčinné souvislosti s

jednáním obžalovaného se dále u poškozené Marie F. rozvinula posttraumatická stresová porucha dosahující intenzity těžké újmy na zdraví projevující se u poškozené vyhýbavým chováním, vytěšňováním, hypervigilitou a zvýšenou úlekovou reaktivitou, kdy shora uvedené obtíže omezovaly poškozenou v jejím obvyklém způsobu života a přetrvávají do současné doby,

2. a) v přesně nezjištěné době, dne 5. 8. 2018 kolem 22:40 hodin, v Praze 6, poté, co s cílem se sexuálně uspokojit, sledoval pošk. Lucii S., nar. xxx, ze stanice metra Bořislavka, kde oba vystoupili z vlakové soupravy, až do ulice Krátký lán, a to s úmyslem vykonat na ní soulož, kdy poškozenou, která si jej povšimla a začala mít z něj obavy, a proto vytáhla z batohu mobilní telefon s úmyslem zatelefonovat svému otci, aby jí přišel naproti, uchopil na rozhraní křižovatky ulic xxx a xxx zezadu oběma rukama a srazil ji před zde zaparkované vozidlo, kdy následně poškozenou, která po pádu ležela na břiše, zalehl svým tělem, a hodlal na ní vykonat soulož, nebo orální či anální pohlavní styk, a protože poškozená se pokoušela křičet o pomoc, strčil poškozené ve snaze ji umlčet své prsty do jejích úst, čehož poškozená využila a kousla jej do prstu, přičemž obžalovaný následně, vzhledem k tomu, že byl vyrušen osobami reagujícími na volání poškozené o pomoc, z místa činu uprchl,

b) v přesně nezjištěné době, v nočních hodinách od 23:57 hodin dne 5. 8. 2018 do 00:10 hodin dne 6. 8. 2018, v Praze 5, poté, co ve stanici metra Nové Butovice vystoupil z vlakové soupravy společně s pošk. Hanou K., nar. xxx, sledoval poškozenou s cílem se sexuálně uspokojit až do místa jejího přechodného bydliště – do ulice xxx, kdy následně, přibližně deset metrů od vchodu do domu č. xxx, poté, co poškozená zpozorovala jeho stín a otočila se, chytil poškozenou jednou rukou za ramena a druhou za ústa a strhl ji na zem, kdy poškozená dopadla na záda, čehož využil, a zalehl ji svým tělem, a zatímco jí držel ruku na ústech ve snaze ji umlčet, druhou rukou se jí pokoušel rozvázat látkový opasek na kalhotách s úmyslem vykonat na ní soulož, nebo orální či anální pohlavní styk, přičemž ji současně osahával přes oděv v rozkroku, čemuž se poškozená bránila tím, že se jej opakovaně pokoušela rukama udeřit do hlavy a následně jej kousla do ruky, kterou jí držel na ústech, přičemž se jí podařilo volat o pomoc, na což obžalovaný reagoval tím, že ji opakovaně udeřil rukou do obličeje, v důsledku čehož poškozená začala krvácet z nosu, přičemž obviněný následně, vzhledem k tomu, že byl vyrušen osobami reagujícími na volání poškozené o pomoc, z místa činu uprchl,

tedy

pod bodem 1.

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal takový čin souloží a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví a

pod bodem 2. a), b)

se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a jehož se dopustil v úmyslu jiného násilím donutit k pohlavnímu styku a spáchat takový čin souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

pod bodem 1.

zvláště závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku a

pod bodem 2. a), b)

pokus zvlášť závažného zločinu znásilnění dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře **9 (devět) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku se mu za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku ukládá úhrnný trest vyhoštění **na dobu neurčitou.**

Podle § 228 odst. 1 tr.řádu je obžalovaný **povinen nahradit** poškozené Marii F., nar. xxx, skrytá adresa, zastoupené zmocněncem JUDr. Lucíí Hrdou, advokátem se sídlem Vinohradská 343/6, Praha 2 :

- 1) majetkovou škodu ve výši 83.375,- Kč,
- 2) nemajetkovou újmu ve výši 400.000,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená Marie F., nar. xxx, skrytá adresa, **odkazuje se zbytkem svého nároku** na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odst. 1 tr.řádu je obžalovaný **povinen nahradit** poškozené Lucii S., nar. xxx, skrytá adresa, zastoupené zmocněncem JUDr. Lucíí Hrdou, advokátem se sídlem Vinohradská 343/6, Praha 2 , nemajetkovou újmu ve výši 100.000,- Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr.řádu je obžalovaný **povinen nahradit** poškozené Haně K., nar. xxx, skrytá adresa, zastoupené zmocněncem JUDr. Lucíí Hrdou, advokátem se sídlem Vinohradská 343/6, Praha 2 , nemajetkovou újmu ve výši 100.000,- Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **povinen nahradit** poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR - Regionální pobočka Praha, IČO 41197518 se sídlem Praha 1, Na Perštýně č. 359/6, majetkovou škodu ve výši 2 718 Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **povinen nahradit** poškozené Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky, IČO 47114304, se sídlem Praha 3, Vinohradská č. 2577/178, majetkovou škodu ve výši 8 235 Kč.

Odůvodnění:

1. Městský soud v Praze rozhodl ve věci na základě obžaloby Státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze podané dne 26. 3. 2019 pro skutky uvedené ve výroku. V popisech skutků proti podané obžalobě nedošlo ke změně .
2. Soud skutkové závěry shrnuté výše v popisech skutků učinil na základě tohoto dokazování.
3. **Obžalovaný Ivan P.** uvedl ke své osobě, že dosud nebyl nikdy trestán, je vyučený automechanik, ale v poslední době pracoval na stavbách v Polsku. Do České republiky přijel za účelem vyhledání

Shodu s prvopisem potvrzuje: Hana Tírpáková

lepšího zaměstnání. Má zde kamaráda, u kterého mohl bydlet, žil z úspor z Polska. Byl v České republice již „tranzitně před dvěma lety“, poté v únoru 2018 a následně v červnu a červenci 2018. Po připomenutí, že k prvnímu činu mělo dojít 5. 3. 2018, připustil, že v danou dobu asi byl stále ještě v České republice. Stejně tak po připomenutí dat dalších úroků uvedl, že v České republice byl i 5. 8. 2018, to se vrátil z Polska. V České republice nikdy nepracoval, nakonec byl zadržen policií. Nikdy předtím problémy se zákonem neměl, ženy nikdy nenapadal ani nenutil k sexu. Pracoval, aby uživil rodinu. Jeho otec je po smrti, a tak potřebuje finančně podporovat svoji nemocnou matku. Je rozvedený, žije s novou ženou. Z prvního manželství má dvě nezletilé děti.

4. **Činu lituje a přeje si, aby mu všichni odpustili. Na nic si nepamatuje, byl velmi opilý. Protože si nic nepamatuje, nemůže se doznat.** Chtěl by být doživotně deportován z České republiky, ale potřebuje zůstat na svobodě, aby mohl žít svou rodinu.
5. K 5. srpnu 2018 si pamatuje, že byl na Rajske zahradě a šel s kamarádem pít pivo do baru, poté si již jen vybavuje na to, že šel na metro a že byl nedaleko domu zadržen policií. Opilý byl i 5. března 2018, to pili s kamarádem v bytě. Pili vodku a pivo, vodky byly tři půllitrové láhve, piva bylo hodně, nepamatuje si přesněji. Nic dál si nepamatuje. Pije jen příležitostně, když je s kamarády, tak dvakrát týdně. Když ho pobízejí, může alkoholu vypít hodně, ale jinak pije málo, stále pracuje.
6. K osobnímu životu uvedl, že v Polsku pracoval vždy dva, tři měsíce než je zpět za rodinou domů na Ukrajinu. V Polsku ani Čechách sexuální přítelkyni neměl, ale nízká četnost návštěv manželky ho sexuálně nefrustovala, pracoval 12 hodin denně, neměl čas na sex myslet. K dotazu připustil, že sledoval na internetu materiály s pornografickou tematikou. Na otázku, zda sledoval i klipy, kde by měl muž styk se spící ženou či ženou, která je bezbranná a zda ho takové sexuální fantazie vzrušují, obžalovaný přímo neodpověděl, bez ohledu na opakování otázek vždy pouze obecně uvedl, že sledoval klipy na internetu, „kde je všechno“.
7. *Obžalovaný nepotvrzuje ani nevyvrací, že by se dopustil jednání uvedeného v obžalobě, hájí se tím, že v důsledku konzumace alkoholu si na nic nepamatuje. Obecně vzato nelze vyloučit, že si skutečně nic nepamatuje, stejně tak může jít o účelovou obhajobu, kdy obžalovaný alkoholické okénku simuluje za tím účelem, aby se mohl hájit nepřičetností či alespoň sníženou přičetností v důsledku nadměrné konzumace alkoholu.*
8. *Pokud jde o líčení osobních poměrů, soud nemá důvod v kontextu ostatního odkazování neakceptovat obžalovaným tvrzené skutečnosti, že je živatelem rodiny, který pracuje po stavbách v Polsku a že si práci neúspěšně hledal i v České republice, kterou za tím účelem opakovaně krátkodobě navštívil a při té příležitosti se potkával a konzumoval alkohol se zde žijícími kamarády.*
9. **Na osobu obžalovaného byl zpracován znalecký posudek** znalcem MUDr. Luděkem Fialou z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a prof. PhDr. Petra Weisse, Ph.D., z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie, sexuologie (č.l. 380-395).
10. Z psychiatricko-sexuologického pohledu obžalovaný dle posudku netrpí žádnou duševní poruchou, nebyla zjištěna závislost na alkoholu ani na jiných návykových látkách. Obžalovaný je heterosexuál, nebyla zaznamenána žádná sexuální deviace. Dle znalců je plně schopen účasti na trestním řízení. V době spáchání trestného činu byl zřejmě pod vlivem alkoholu. O patickou opilost nešlo. Rozpoznávací schopnosti byly zachovány v plné míře, schopnost ovládací mohla být snížena měrou nepodstatnou vlivem údajně požitého alkoholu. Znalec nenavrhl uložení žádného ochranného léčení.
11. Z psychologického hlediska je obžalovaný intelektově podprůměrný (IQ 83). Nebyly zjištěny znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu (o psychóze), o sexuální deviaci, o zvýšené agresivitě, o těžším neurotickém onemocnění, hysterických osobnostních rysech, tendencích ke konfabulacím či o závažnějším narušení základních psychických funkcí (percepce, paměti, myšlení pozornosti). Obžalovaný má plně zachovaný kontakt s realitou. Osobnost obžalovaného označil za simplexní, bez výraznějších anomálií, či známek citové nebo sociální

maladaptace. Emocionalita je méně diferencována. Afektivita a psychika je dostatečně stabilní. Shledána byla snížená racionální kontrola vnitřních pudových tendencí. Znalec nedošel k závěru, že by motivace inkriminovaného trestného činu, pokud se ho obžalovaný dopustil, měla být podmíněna psychickou nebo sexuální patologií.

12. Z hlediska obecné věrohodnosti nebyly u obžalovaného zjištěny žádné faktory, které by mu bránily adekvátně vnímat, chápat, zapamatovat si a následně i reprodukovat prožité skutečnosti. Z hlediska konkrétní věrohodnosti znalec konstatoval, že není přítomna choroba ani porucha, která by pravdivou výpověď znemožnila, ale stejně tak není u obžalovaného vyloučena vědomá lež. K tomuto soud poznamenává, že k hodnocení konkrétní hodnověrnosti výpovědi je možné přihlížet pouze v tom smyslu, že dle znalce je obžalovaný jak schopen vypovídat pravdu, tak lhát. Znalec neměl k dispozici výpověď obžalovaného, pouze obsah podaného vysvětlení, které je procesně nepoužitelné a nelze k němu přihlížet ani ve smyslu předestření rozporů mezi vysvětlením a výpovědí obžalovaného před soudem.
13. **Svědkyňe Marie F.** uvedla, že se předmětného dne vracela pěšky domů z Prahy – Stodůlek. Šla zkratkou přes louku, proti ní šel muž v černém oděvu, ale myslela si, že je to někdo z jejich domu, a tak neviděla důvod se mu vyhýbat. Zpětně si pak dávala za vinu, že se mu měla vyhnout. Když se míjeli, tak do ní ten muž zezadu prudce vrazil, spadla na zem. Sednul si jí na záda, začal jí „týrat“, sundal jí levou botu a začal jí svlékat. Svědkyně se bránila, udeřila pachatele do obličeje, což jí tvrdě vrátil. Boxoval jí do břicha, strkal jí prsty do konečníku. Snažila se bránit, cítila, že se jí špatně dýchá, škrtila jí šála a kožich, chtěla stáhnout zip dolů, ale nešlo to. Udělalo se jí zle a ztratila vědomí. Probudil jí vlastní pronikavý dech. Jen ležela a poslouchala, jestli něco neuslyší, ale bylo ticho. Vstala, zjistila, že má jednu nohu úplně svlečenou, snažila se obléknout, ale zjistila, že s jednou rukou nemůže hýbat. Posbírala si věci a šla domů. Doma v zrcadle zjistila, že je celá od krve, má znečištěný oděv. Vše ze sebe sundala, opláchla se a zavolala si první pomoc. Nejprve jí odvezli na ošetření do nemocnice a poté na výslech na policii.
14. Měla poraněnou levou končetinu, vykloubené rameno, pohmožděný konečník, oči zalité krví, spoustu podlitin v obličeji, měla obrovskou svalovou ztuhlost po celém těle. Policie jí nabízela psychologickou pomoc, ale odmítla ji. Snažila se trauma řešit tím, že hodně pracovala. Za psychologičkou zašla poprvé až cca před třemi měsíci (svědkyně vyslechnuta 18. 4. 2019), pak k ní docházela na sezení.
15. Doma byla po útoku dva dny. Na naléhání zaměstnavatele se musela vrátit do práce, i když byla stále ve vážném stavu, nebyla schopná jezdit v hromadných dopravních prostředcích, dělalo jí obtíže do práce vůbec dojít. Nebyla schopná dál bydlet ve svém stávajícím bytě, našla si ubytování v hotelu a poté na Praze 4 bydlení v rezidenci s nepřetržitou ochrankou. Měla obavy o své zdraví, modlila se, aby pachatele dopadli co nejdříve. Snažila se zapomenout na to, co se jí stalo, chodila na procházky, poslouchala komorní hudbu, sledovala veselé filmy. Uběhly však měsíce, než jí zavolali, že díky DNA mají pachatele. Střežené bydlení na Praze 4 bylo velmi drahé, po devíti měsících se z Prahy odstěhovala, musela skončit v zaměstnání a registrovat se na úřadu práce, až nyní k 1. 6. 2019 má nastoupit do nového zaměstnání.
16. Srovná-li svůj život před útokem a nyní, je v tom obrovský rozdíl. Nemůže jít sama ani na procházku, vždy potřebuje mít sebou doprovod. Když si hledala bydlení, řešila, aby šlo o co nejbezpečnější čtvrt', aby šlo o novostavbu s kamerovým systémem. Jakmile začne mít pocit, že někde není bezpečno, tak se zastaví a bez doprovodu není schopna jít dál. Snaží se na sobě pracovat, ale asi bude ještě dlouho trvat, než bude schopná žít zcela normálně. Chození ven do přírody je asi poslední blok, osobně si myslí, že už se z psychických následků útoku tak na 90 % dostala. Na její vztah k mužům útok negativní dopad neměl, nesoudí je všechny podle toho, co se jí stalo. Po připomenutí výpovědi z přípravného řízení, kdy uvedla, že má problémy jít na masáž nebo ke kadeřníkovi, pokud by to byl muž. Svědkyně upřesnila, že takovéto problémy má po útoku stále, pokud jde o fyzický kontakt, tak si od mužů drží diskrétní zónu. Pokud jde o dopady

na intimní život, nemůže se reálně vyjádřit, jelikož od úmrtí svého přítele před deseti lety žádný intimní vztah neměla.

17. *Soud nemá důvod o výpovědi poškozené jakkoliv pochybovat, byla podána věrohodným způsobem, po obsahové stránce jde o reálnou a ostatním důkazům odpovídající verzi. Je zřejmé, že svědkyně spadá do kategorie obětí, která se snaží proti prožitému traumatu bojovat tím způsobem, že se snaží na vše zapomenout, nepřipouštět si psychické následky, zablížit se prací, aby na prožité trauma neměli čas myslet. V tomto ohledu byla u svědkyně zjevná jistá nekonzistentnost, kdy při obecných závěrech se snažila do určité míry následky bagatelizovat, ale při konkrétních dotazech se ukazovalo, že následky činu stále i po více než roce výrazně negativně ovlivňují její život.*
18. **Svědkyňe Lucie S.** uvedla, že v srpnu 2018 kolem desáté hodiny večer šle ze zastávky metra Bořislavka domů. Všimla si, že zpoza domu někdo vystoupil a šel stále za ní. Bylo jí nepříjemné mít někoho v zádech, zrychlila a chtěla zavolat otci, který bydlel na stejné adrese, ale když vytáhla mobilní telefon, tak jí ten člověk předešel. To jí uklidnilo, řekla si, že zbytečně panikaří a není důvod otci volat. Chtěla toho člověka obejít, ale v tu chvíli na ní skočil, strhl jí na zem. Snažila se křičet, ale ležel na ní, snažil se jí umlčet, zacpával jí rukou ústa a tak ho kousla. Na intimních partiích se jí nedotýkal, vše se seběhlo rychle a on se jí snažil umlčet, takže se k něčemu takovému nedostal. Naštěstí to bylo v létě, lidé měli otevřená okna, a když zareagovali na její křik, tak pachatel utekl. Jinak by se mu sama ubránit nedokázala, byl silnější. Svědkyně poté zavolala policii a otci.
19. K dotazu uvedla, že z pachatele necítila žádný alkohol. Když šel za ní, tak se choval zcela koordinovaně, udržoval konstantní vzdálenost, když zrychlila, udržoval tempo. Má za to, že nemohl být nějak zvláště podnapilý. Většinu času ho měla za zády, viděla ho jen na krátké chvíle, kdy mu pořádně neviděla do obličeje. Byl menší, tak 170 – 180 cm, sportovní postavy, měl tmavé krátké vlasy, krátké kalhoty, triko.
20. Pachatel jí nic neodcizil, i když si věci nějak při útoku nehlídala, taška ležela vedle ní, takže si jí mohl klidně vzít.
21. Fyzicky vážněji poraněna nebyla, měla odřenu nohu, nehty, ret. Lékařské ošetření nepotřebovala. Po útoku několik dní nespala, jestli měla bezprostředně nějaké další psychické následky, si nepamatuje. Psychologická pomoc jí po útoku byla nabídnuta, ale nevyužila jí.
22. Co do způsobu běžného života má útok stále ještě následky. Domů ji doprovází otec. Když se setmí tak se sama bojí, potřebuje, aby jí někdo doprovázel. Panikaří, když za ní někdo příliš rychle vykročí. Tráví teď více času doma, snaží se vyhýbat situacím, ze kterých by panikařila. Následky omezují nejen jí, ale i její okolí, protože od nich potřebuje doprovod. Co do vztahů k mužům neměl čin za následek, že by z nich měla nějak obecně strach. Pokud jde o intimní život, tak útokem byla nějakou dobu ovlivněna, ale v současnosti je v tomto ohledu již vše v pořádku. Má za to, že se její stav postupně zlepšuje.
23. *Soud opět nemá žádné důvody o výpovědi svědkyně pochybovat, je logická, konzistentní, byla podána odpovídajícím způsobem. Popisovaný skutkový děj zapadá do kontextu ostatního dokazování. Pokud jde o reakci poškozené na prožité trauma, jde o jinou, ale rovněž v těchto případech typickou reakci, kdy oběť omezuje své do té doby běžné aktivity, aby se, slovy svědkyně „vyhnula panikaření“. Svůj psychický stav neřeší odbornou pomocí, ale tím, že ze svého života seškrtává situace, ve kterých by v důsledku prožitého traumatu zažívala návaly paniky a tam kde se nelze zátěžové expozici vyhnout, si zajišťuje pocit bezpečí tím, že si domluví doprovod otce či jiné blízké osoby.*
24. **Svědkyňe Hana K.** uvedla, že se předmětného dne vracela kolem dvanácté hodiny noční domů metrem, měla sluchátka na uších a poslouchala hudbu. Těsně před vchodovými dveřmi si všimla za sebou stínu, otočila se a nějaký jí neznámý muž ji chytil za ústa a povalil ji na zem. Snažila se bránit a křičet, ale ten muž jí držel rukou ústa, mlátil jí pěstí do obličeje, snažil se jí rozepnout kalhoty, respektive rozvázat mašli, kterou na nich měla. To se mu nepovedlo, protože se bránila. Podarilo se jí kousnout ho do ruky, myslí si, že pravé, ale není si jistá, takže jí na chvíli pustil ústa

a ona mohla křičet. Nevybavuje si, že by jí sahal na prsa, do rozkroku jí sahal i v rámci toho, že se jí snažil rozepnout kalhoty. Byl mnohem silnější, cítila se bezmocně, měla pocit, že se jí snaží ubít do bezvědomí. Nevybavuje si, že by z něj cítila alkohol. Odcizit se jí nic nesnažil, věci jí spadly na zem, nijak je nebránila. Nepamatuje si, jak dlouho to celé trvalo, ale nějaký obyvatel paneláku, před kterým se to dělo, na toho muže zakřičel z balkónu, ten se lekl, začali se objevovat další lidé, a tak nakonec utekl. Z paneláku pak vyběhli nějací lidé včetně jejích spolubydlících. Říkali jí, že už volali policii, která skutečně za pár minut přijela.

25. Po útoku měla modřinu kolem celého oka, z nosu jí tekla krev a měla na něm bouli, změla odřené kolena, kolty, škrábance na nose. Odvezli jí do nemocnice, kde jí řekli, že nic zlomeného nemá, že jde hlavně o otok a že není třeba žádného zákroku.
26. Prvních pár dní po útoku byla v šoku a měla pocit, že je vlastně docela v pořádku. Když se jí zahojily fyzické rány, začala cítit, že psychicky není úplně v pořádku, až po týdnech, skoro měsících zjistila, že není schopná po setmění někam jít, pocit nebezpečí měla i přes den, když se přepravovala hromadnou dopravou. Nemohla chodit, kam by chtěla, protože měla strach, že by jí pak neměl kdo doprovodit a že by musela jít zpět sama. Problémy měla se spánkem, první dva dny po útoku spala průměrně tak dvě hodiny a následující měsíc se v noci budila, pak dokázala usnout až k ránu, když bylo světlo. Prvních pár měsíců po útoku jí nedělalo dobře, když se jí nějaký muž dotýkal, v současnosti je to již spíš tak, že je opatrnější. Má pocit, že by jí někdo mohl ublížit, je zdráhavější, trvá jí déle, než někomu začne věřit. V současnosti už je i schopná chodit po setmění sama, ale stále má v pozdějších hodinách pocit úzkosti, kontroluje, kdo je kolem ní, a řeší, jestli jí nechce ublížit. Snaží se žádat své spolubydlící, aby ji vyzvedli u metra, když se vrací pozdě.
27. Po útoku pomoc psychologa nevyhledala, dokud jí bylo špatně fyzicky, nebylo jí špatně psychicky. Psychoterapeuta dvakrát navštívila až na podzim, v říjnu nebo listopadu, přesněji si nepamatuje.
28. **K útoku na poškozenou Marii F. nebyli k dispozici žádní svědci.**
29. **K útoku na poškozenou Lucii S. byli k dispozici následující svědci:**
30. **Svědkyňe Olga P.** (*výpověď čtena se soublasem stran*) uvedla, že předmětnou neděli večer byla doma v bytě v ulici xxx. Měla na návštěvě dvě kamarádky. Někdy před tři čtvrtě na jedenáct se rozhodly jít spát, šly z obýváku do kuchyně, dveře na balkón měla pootevřené na ventilaci. Zaslechly divný, kvílivý, takový „neidentifikovatelný“ zvuk. Vyšla na balkón. Když se podívala doleva, zahlédla muže, jak přebíhá přes silnici do ulice xxx. Asi 15 metrů svižně běžel, pak šel rychlou chůzí směrem k zastávce metra Bořislavka. Viděla ho zezadu ze vzdálenosti tak 10-15 metrů, balkón má v prvním patře. Muž měl černé vlasy, atletickou postavu kolem 180 cm, tak 80 až 85 kg. Oblečený byl do béžových bermud a bílého trika s krátkým rukávem. Až poté si všimla slečny, se kterou stál nějaký pán, bavili se o tom, že už volali na policii.
31. **Svědka Jiří S.** uvedl, že poškozená S. je jeho dcera. Útok neviděl, dcera mu volala, že je u domu, aby šel ven. Trvalo mu to tak pět minut, když vyšel před dům, byla dcera na ulici sama, lidé byli na balkónech. Dcera byla rozrušená, popisovala, že se útočník choval racionálně, nejprve jí předešel, pak naopak nechal předejít jí a pak ji napadl, že upadla na zem. Říkala mu, že se ubránila, že pachatele pokousala. Dceři útočník nic neodcizil, její bat'oh ho nezajímal.
32. Od útoku se dcera chová jinak, dělá věci, které dřív nedělala, třeba mu zavolá, že potkala někoho, z koho má strach a aby jí šel naproti. Zkrátka necítí se bezpečně, je úzkostnější. To trvá dodnes. První měsíc či dva dcera měla i noční můry, neříkala mu, že by na ně dál trpěla, ale přímo se na ně neptal, nechce jí událost svým vptáváním připomínat.
33. **Svědkyňe Ing. Hana H.** (*výpověď čtena se soublasem stran*) uvedla, že předmětného dne kolem jedenácté hodiny večer byla doma. Seděla v kuchyni, měla otevřené dveře na balkón do ulice.

Slyšela křik. Nejprve si myslela, že to jsou bezdomovci, kteří se tam někdy pohybují, hádají a křičí, ale když křik nepřestával, vyšla na balkón. Na ulici pod balkonem viděla na zemi ležet dvojici, muže a ženu. Muž držel ženu zezadu, žena křičela, snažila se vymanit ze sevření. Bylo vidět, že se jí to nelíbí. Poloha v ní evokovala, že jí ten muž chytil zezadu a strhl jí na zem. Svědkyně z toho úplně ztuhla neschopná nic dělat. Během několika sekund vyšel na balkón svědčín soused, pan K. a na toho muže zakřičel něco jako „necháš jí“. V té chvíli se ten muž zvedl a utekl. Celé se to stalo na silnici na dobře osvětleném místě. Přišlo jí divné, že ten muž musel vědět, že tam lidé mají okna. Sama vše viděla ze svého balkónu v prvním patře asi tak z deseti metrů. Ptali se pak té ženy, jestli nepotřebuje pomoc, říkala, že šla za svým tátou, že mu zavolá, podpořili ji se sousedem v tom, aby také zavolala policii. Vyprávěla jim, že jí ten muž sledoval od metra, byl divný, nechala ho předejít před sebe, ale on si pak na ní počkal a napadl jí. K osobě pachatele dále uvedla, že by vysoký tak 175-180 cm, měl krátké tmavě hnědé vlasy, takové na delšího ježka, bílé tričko s červeným nápisem na hrudi, tmavé kratšasy po kolena. Do obličeje mu neviděla. Přišlo jí, že běžel zvláštně, jako tanečnice má pohybovou paměť.

34. **Svědék Petr K.** uvedl, že se onoho dne díval doma na televizi, když slyšel, že venku někdo hodně křičí. Šel se podívat na balkón co se děje, bydlí v prvním patře. Vlevo dole, skoro uprostřed silnice se potýkala žena s mužem, ta žena křičela a strašně se bránila. Nejdřív si myslel, že ji ten muž chce okrást. Viděl to ze vzdálenosti tak 10 až 12 metrů. Zakřičel na toho muže „necháš ji ty hajzle“ a ten muž se po chvíli zvedl a dal se na útěk. Běžel poměrně rychle. Svědkovi se z toho spustila krev z nosu, šel do koupelny zastavit krvácení, když se vrátil na balkón, tak viděl, jak ta žena někomu telefonuje, dál mu tekla krev, tak šel zase do koupelny, když se pak vrátil na balkón, tak již s tou ženou byl nějaký šedovlasý muž. K podobě útočnicka uvedl, že měl tmavé vlasy, ale zmizel mu za stromem, do obličeje mu neviděl.
35. **K útoku na poškozenou Hanu K. byli k dispozici následující svědci:**
36. **Svědék Timothy Charles L.** (*výpověď čtena se soublasem stran*) uvedl, že bydlí v ulici xxx v sedmém poschodí. Tak dvě tři minuty po půlnoci si šel dát na balkon cigaretu, když uslyšel výkřik. Tedy nejprve si myslel, že to byl pes a neřešil to, ale tak po 7-8 vteřinách mu došlo, že by to mohl být člověk. Zvuk se změnil, znělo to, jako kdyby se někdo někomu snažil zakrýt ústa. Znělo to jako potyčka, že je nějaká žena chvílemi bez dechu. Podíval se dolů z balkónu, uviděl muže a ženu. Muž ženu chytil, měl ruce kolem ní a žena se snažila uniknout z jeho sevření. Žena upadla na zem a ten muž utekl, neběžel moc rychle, byl to spíš takový „joging“. Bylo mu jasné, že ten muž nešel po ženině kabelce, kdyby chtěl, tak by ji mohl snadno vzít, ležela na zemi. Sjel výtahem dolů za tou ženou, mohlo mu to trvat tak 40-45 vteřin. Ležela na zemi. Byla tam další žena, později zjistil, že to byla její kamarádka. Po chvíli přišel ještě nějaký muž. Poté co se ujistili, že je ta žena v pořádku, šli se podívat směrem k metru, kam pachatel utekl, ale nikde ho už neviděli. Vrátili se k napadené ženě, ta krvácela z nosu, měla pohmožděniny v obličeji, nateklý ret. Počkali pak na příjezd policie.
37. Útočnicka moc neviděl, byla tma a díval se ze sedmého patra dolů, byly tak metr od schodů do domu. Útočník měl tmavé, krátké vlasy, světlou pleť, evropský tip. Přišlo mu, že je vychrtlý a má dlouhé ruce. Odhadl by, že mu mohlo být kolem 30 let, výška tak 160-170 cm, možná více. Oblečený byl v tričku, myslí si, že mělo dvě barvy, asi měl na sobě modré džíny a tenisky, ale oblečením si už není jistý. Je možné, že šlo o krátké kalhoty, díval se na něj hodně z vrchu a nohy moc neviděl.
38. **Svědčiny Daniela K.** uvedla, že poškozená K. je její spolubydlící a přítelkyně. Okolo půlnoci jí poškozená psala, že se vrací domů, čekali na ni se spolubydlícím Janem S.. Po chvíli slyšeli nějaký křik. Nejdřív si ho nevšimli, ale když ho slyšeli podruhé, šli se podívat na balkón. Viděla, že se poškozená před domem pere s nějakým mužem. Běžela dolů, spolubydlící mezi tím volala policii. Když vyšla před dům, tak už byl pachatel pryč. Poškozená brečela, říkala, že šla domů, měla

sluchátka, a když se otočila, tak po ní někdo „vystartoval“, snažil se jí rozvázat šátek u kalhot. Postupně se před domem objevili další lidé. Přijela policie.

39. Jelikož s poškozenou svědkyně bydlí do současnosti, mohla se rovněž vyjádřit k tomu, jaké měl útok důsledky na její život. Bezprostředně po útoku se poškozená bála, nebyla schopná se potkávat s kamarády. Během celých prázdnin byl s ní problém o útoku mluvit, poškozená se snažila zaměstnat. Nejprve problémy se spánkem neměla, ale po nějakém čase se objevily. Poškozená potřebovala, aby jí doprovázeli. Říkala svědkyni, že si vytvořila kruh bezpečí a že radši zůstává doma. Dle názoru svědkyně má poškozená pořád strach, ale většinu věcí si nechává pro sebe.
40. **Svědék Jan S.** uvedl, že poškozená K. je jeho spolubydlící a kamarádka. Ten večer byla ve městě, on byl doma se spolubydlící Danielou K.. V době, kdy se měla vracet, slyšeli zvuk, nejdřív si mysleli, že to byl pes, ale když se zvuk opakoval, šli se podívat na balkón, znělo to, jako kdyby někdo týral psa. Viděl poškozenou před barákem, brečela, nějaký muž od ní odbíhal pryč. Spolubydlící K. běžela dolů za poškozenou, svědek mezitím šel pro telefon a volal policii. Na onoho muže se nesoustředil, jen si uvědomil, že běží někam pryč, není schopen k němu uvést nic bližšího. Poškozená jim následně popsala, co se stalo. Zahlédla za sebou stín, otočila se a ten muž na ní zaútočil, snažil se jí zacpat pusou a sundat kalhoty.
41. K dopadům útoku na život poškozené uvedl, že se z počátku tvářila, že je v pohodě, že nemá problém a psychologa nepotřebuje. První tři měsíce nebyla schopná chodit sama do města, i když bylo světlo, potřebovala doprovod. Ještě v září s ní vždy někdo jezdil, i v dalších dvou měsících měla doprovod, pokud to šlo. Problémy nastaly na podzim, poškozená nemohla spát, potřebovala si povídat. Říkala, že se jí to pořád vrací, že kvůli tomu odkládá svou bakalářskou práci. Zmínila se i o tom, že byla za psychologem.
42. **Svědkyně Ilona S.** uvedla, že v neděli 5. srpna byla před půlnocí doma a sledovala televizi. Bydlí ve 4. patře. Jelikož bylo teplo, měla většina lidí otevřená okna a dveře. Slyšela zvuk, znělo jí to, jako když kňourá štěně. Když se zvuk začal zvyšovat, šla se na balkón podívat co se děje. Myslela si, že někdo venku týrá štěně, ale uviděla, jak se na zemi pere dvojice, muž a žena. Žena ležela na zádech, muž ležel či byl v polokleče na ní. Přetahovali se, žena se snažila zvednout. Z balkónu zakřičel soused, muž se dal na útěk. Měl tmavé vlasy, střední postavu, bílé tričko s nějakým obrazem na prsou, na nohou tenisky. Na tom jak se hýbal a běžel, jí nepřišlo nic zvláštního. Když vyšla na ulici, dívka plakala, byli u ní její spolubydlící a utěšovali jí. Původně si myslela, že jí ten muž chtěl okrást, ale dívka říkala, že se jí snažil stáhnout kalhoty.
43. **Další důkazy k útoku na poškozenou Marii F.:**
44. Soudní znalci MUDr. Monika Cendelinová a PhDr. Štěpán Vymětal, Ph.D. vypracovali **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie na poškozenou Marii F.** (č.l. 465-478).
45. Dle závěrů psychiatrických poškozená netrpí ani netrpěla duševní poruchou, závislostí na návykových látkách či alkoholu, v jejichž důsledku by byla její schopnost správně vnímat nebo vypovídat, podstatně snížena. U poškozené byly zjištěny známky posttraumatické stresové poruchy, kterou vyvolalo sexuálně motivované napadení ze dne 5. 3. 2018, které je ze znaleckého pohledu způsobilé takovou posttraumatickou stresovou poruchu vyvolat. V době vypracování znaleckého posudku u poškozené trvalo vyhublé chování, hypervigilita (nadměrná bdělost) a zvýšená úleková reaktivita. Flashbacky bylo zaznamenáno v minulosti, v době vyšetření již byly odeznělé. Z psychiatrického hlediska byla naplněna diagnostická kritéria pro posttraumatickou stresovou poruchu. U poškozené nebyly zjištěny žádné znaky, které by svědčily pro agravaci potíží, naopak nelze vyloučit, že u ní dochází k disimulaci, tedy že na základě obranného psychického mechanismu vytěsňuje a potlačuje své potíže. V době vyšetření u poškozené

přetrvávala omezení na obvyklém způsobu života od incidentu až dodnes. Z forenzně psychiatrického hlediska dle znalce poškozená utrpěla těžkou újmu na zdraví.

46. Z pohledu psychologického má poškozená intelekt v normě. Její osobnost je průměrně sebejistá, introvertně laděná, sociálně stažená, více rezervovaná, bez paranoidity, depresivity a negativismu, průměrně citlivá, méně důvěřivá a více intuitivní. Z normy vybočuje vysokým optimismem. Ohledně zaznamenané potřeby mít situaci pod vědomou kontrolou může jít dle znalce o psychickou obranu na traumatizující zkušenost. V náznaku zjištěna nejistota a emoční odcizení, dle znalce může mít potíže v dosahování na emoce druhých. Přítomny známky ústupu posttraumatických stresových potíží.
47. Z hlediska obecné věrohodnosti je dle posudku poškozená schopna správně vnímat prožívanou událost, tuto si správně zapamatovat a reprodukovat. Obecná věrohodnost je zachována. Nebyly zjištěny sklony ke zkreslování výpovědi, v rámci výpovědi dle znalce přiléhavé detaily, objevila se u ní emoční zátěž při kritických otázkách, bez známek manipulací, bez rozšiřování výpovědi. Objevily se známky obranného mechanismu – vytěšňování, vyhýbání a racionalizace, naznačeno bylo sebeobviňování. Nebyly zjištěny známky manipulace či motivace, pro kterou by nemluvila nepravdu. Poškozená byla k oznámení motivována prožitou šokující událostí a pod vlivem vysokého strachu. Objevilo se posttraumatické stresové reagování. Z hlediska další péče doporučena poškozené spolupráce s odborníky na psychické trauma a jeho léčbu.
48. V rámci výslechu před soudem znalkyně **MUDr. Monika Cendelínová** plně setrvala na závěrech znaleckého posudku a doplnila, že poškozená nevyhledala psychiatrickou péči a se situací se vypořádávala sama, jde o jev, se kterým se setkává často a ze kterého nijak nelze dovozovat, že by poruchou netrpěla. Vysvětlila, že u posttraumatické stresové poruchy nelze očekávat zlomový proces uzdravení, jde o pozvolný, postupný proces, kdy v době vyšetření byly flashbacky coby jeden z příznaků již odeznělé, ale další přetrvávaly. Zdůraznila především vyhýbavé chování, které dle jejího odborného názoru s ohledem na výpověď poškozené stále přetrvává. Takové chování spadá do obrazu posttraumatické stresové poruchy, není časově omezené, může vymizet či trvat celoživotně. Pokud jde o sebeobviňování, nejde o diagnostické kritérium posttraumatické stresové poruchy, ale zapadá do kontextu, jde o doprovodný příznak. Znalkyně byla překvapena informací, že obžalovaná opustila do té doby stabilní zaměstnání, jde o další stresor, který může mít vliv na uzdravení. Upozornila, že poškozená je osobou, která potíže vytěšňuje, snaží se být silná, ale může se jí stát, že dojdou síly a mechanismy jak se se situací vypořádávat. Pokud budou potíže pokračovat, uzdrava se nebude dařit či navíc budou přibývat další stresory, byla by na místě léčba. K dotazu obhajoby uvedla, že nic u poškozené nesvědčí pro závěr, že by zjištěné psychické potíže měly mít starší původ než v řešeném napadení, jde o pozitivní, silnou, nepoškozenou osobnost bez patologie. Dle jejího odborného závěru zjištěné příznaky vznikly v přímé souvislosti s řešenou událostí. Pokud jde o diagnostický závěr o přítomnosti posttraumatické stresové poruchy, znalkyně k dotazu obhajoby vysvětlila, že vycházela z mezinárodně platné klasifikace nemocí, která stanoví diagnostická kritéria, a i když nezjistila poruchu spánku a není jisté, zda si poškozená na útok nepamatuje pro ztrátu vědomí v důsledku přidušení či zda jde o amnézii, není pochyb, že jde diagnosticky o posttraumatickou stresovou poruchu.
49. Soudní znalec MUDr. Matěje Bílka zpracoval v přípravném řízení **posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství na zranění poškozené Marie F.** (č.l. 484-492).
50. Znalec shledal, že poškozená dle dokumentace utrpěla pohmoždění hlavy (podkožní krevní výrony a oděrky v obličeji), měla vykloubený levý ramenní kloub (zadní luxaci), kožní oděrky na zádech, na levé hýždě, na břicho, na dolních končetinách, a měla drobnou trhlinu v oblasti konečnicku. Zadní luxace levého ramenního kloubu vyžadovala lékařské ošetření, repozici pažní kosti v ramenním kloubu a fixaci dlahou. Pro správné zhojení kloubního pouzdra je vhodná fixace ramenního kloubu po dobu 4 – 6 týdnů. Významné omezení v obvyklém způsobu života

spočívá u takového poranění zejména v omezení pohyblivosti horní končetiny při běžné hygieně, při oblékání, není porušena funkce prstů. Obvyklá doba léčení poranění je 4 – 6 týdnů. Z pohledu znalce u poškozené nedošlo k poškození důležitého orgánu, závažné a zároveň dlouhou dobu trvající poruše zdraví, nebo k významnému omezení pracovní způsobilosti, proto ze soudně lékařského hlediska vyhodnotil poranění jako ublížení na zdraví.

51. Dle znalce zranění co do vzniku beze zbytku odpovídají tomu, jak poškozená popsala útok, tedy povalení na zem, tupé údery do těla a sexuálně zaměřené násilí. Obecně oděrky a podkožní krevní výrony vznikají tupým násilím. Vyklobení ramenního kloubu (zadní luxace) vzniká obvykle přímo působícím násilím, tzn. mocným úderem nebo pádem na rameno. Trhlina v oblasti konečniku mohla vzniknout při sexuálně motivovaném útoku. Při popsaném způsobu útoku, kdy došlo k povalení na zem a dušení pravděpodobně oděvem s bezvědomím a znásilním, mohl dle znalce snadno nastat závažný následek, nedostatek kyslíku už po krátké době 3 až 5 minut vede k nevratnému poškození mozku a následně ke smrti. K fatálnímu následku mohl vést i chlad, kdy poškozená byla ponechána v zimě na zemi bez adekvátní pomoci.
52. K utrpeným poraněním se vztahují zajištěné lékařské zprávy.
53. Dle **lékařské zpráva z Fakultní nemocnice v Motole, I. ortopedická klinika, ze dne 6. 3. 2018** (č.l. 452) bylo u poškozené zjištěno vyklobení levého ramene – zadní luxace kloubu, na hlavě nebyly shledány traumatické změny mimo mírných hematomů, CT mozku neukázalo traumatologické či patologické změny. Lékař doporučil šetřící pohybový režim, chlazení bolestivého místa, užívání analgetik dle potřeby. Ve stejném zařízení proběhlo dle **lékařské zprávy z 21. 3. 2018** (č.l. 457) kontrolní vyšetření. U levého ramene byla konstatována uspokojivá hybnost, doporučeno pokračování v šetřícím pohybovém režimu s postupným zvyšováním zátěže. Další kontrola v případě obtíží, pokud by přetrvávala nestabilita ramena, bylo by to indikací k operaci.
54. K dispozici je **Lékařská zpráva z Oční kliniky DuoVize Praha ze dne 6. 3. 2018** (č.l. 456) . Lékařem na krev vylitou do OPL předepsán lék Aescin.
55. Poškozená byla ošetřena rovněž v **Ústavu pro péči o matku a dítě, gynekologická ambulance, jak dokládá lékařská zpráva ze dne 6. 3. 2018** (č.l. 453-454). Ošetřující lékař konstatoval přítomnost poranění obličeje, exkoriace a hematomy na nose, luxaci levého ramene, exkoriace na zádech, levé hýždě, břichu. Poškozená dle lékaře jevila známky traumatu. Stěžovala si na mírné bolesti v podbřišku, z pochvy nekrvácela. Vyšetřením zevními genitálu byla zjištěná krvácející ragáda v oblasti anu (odebrán stěr). Dále byl odebrán stěr z dutiny ústní, ze zadní klenby poševní a ze zevního pohlavního ústrojí. Závěr lékaře je, že poškozená jeví známky traumatu.
56. Součástí důkazního materiálu je **protokol o OMČ včetně plánu a fotodokumentace ze dne 6. 3. 2018** (č.l. 144-145, 146, 147-158). Jako místo činu byla ohledána vyšlapaná pěšina přes pole navazující na točnu, která je na konci ulice Ve Výrech. Vyšlapaná pěšina přes pole v travnatém porostu je v šířce zhruba 0,4 – 0,9 metru. Policie na této cestě zajistila jako stopy dva nedopalky cigaret..
57. Kriminologický ústav Praha vypracoval ve věci **znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika** (č.l. 229-234), předmětem byly stopy zajištěné ve věci poškozené Marie F., konkrétně dva cigaretové nedopalky z místa činu, oděv poškozené, výše již zmíněné stěry zajištěné při gynekologickém vyšetření.
58. Na kalhotách poškozené, jejím kabátu a manžetě rukávu byly prokázány **lidské sliny. Lidské sperma** bylo prokázáno na stěru v **rozkroku silonek** poškozené a na stěru z okolí jejího **genitálu**. Na stěru z řitního otvoru byla prokázána krev. Ve vzorcích bylo následně zjišťováno DNA. Po vyloučení DNA poškozené bylo vedle DNA nezjištěných, nezajímavých osob (nedopalky pohozené na místě činu) zajištěno DNA stejného muže na stěru lidských slin z kabátu

poškozené a ve směsném vzorku (s DNA poškozené) v poševním stěru, stěru zevního genitálu, slinách na rukávu a ve stříhu spermatu ze silonek. V době vyhotovení tohoto DNA profilu nebyla v IS CODIS zjištěna žádná shoda.

59. Spojení tohoto DNA profilu s osobou obžalovaného je předmětem až pozdějšího Kriministickým ústavem vydaného **odborného vyjádření z oboru kriminalistika odvětví genetika** (č.l. 235-236), kde bylo na základě zkoumání provedeného bukalního stěru obžalovaného stanoveno, že obžalovaný je osobou jejíž DNA bylo nalezeno ve slinách na kožesinovém kabátě poškozené s pravděpodobnost shody mnohonásobně překračuje hranici stanovenou jako limit individuální identifikace. V případě stěrů zevního genitálu poškozené jde o směsný vzorek s DNA poškozené, kdy nicméně na základě výpočtu bylo možné stanovit, že s pravděpodobností $1,2 \times 10^{14}$ jde o směs biologického materiálu poškozené a obžalovaného.
60. Na žádost obžaloby byli k posudku vyslechnuti zástupci Kriministického ústavu, kteří uvedli, že se v rámci znaleckého zkoumání nemohou vyjadřovat k tomu, jakým způsobem se biologický materiál a DNA mohly do předmětných stop dostat ani spekulovat o možnostech náhodných přenosů. Soud k tomuto dodává, že na takovéto otázky obhajoby znalci v oborech biologie a genetika skutečně nemohli odpovědět a pokud by snad odpověděli, nemohl by soud k takovýmto spekulacím mimo jejich odbornost přihlížet. Obecně vzato je náhodný přenos DNA možným fenoménem, ale v předmětné věci ho lze vyloučit. Nejde o jeden osamocený nálezný shody DNA obžalovaného, v této věci byla nalezena shoda na několika stopách, včetně spermatu, kde šlo o směs DNA poškozené a obžalovaného.
61. Dále byla na žádost obhajoby znalcem vysvětlena možnost vyloučení zanechání shodné DNA jednovaječným dvojčetem. Dle znalce jsou v současnosti již dostupné testy, které by dokázaly rozlišit DNA jednovaječných dvojčat, nicméně v předmětné věci nebyly provedeny. Soud k tomuto směru obhajoby dodává, že nic z důkazního materiálu nenasvědčuje tomu, že by obžalovaný měl jednovaječné dvojče, které by se mohlo útoku na poškozenou F. dopustit. Ačkoliv není povinností obžalovaného navrhnout ani předkládat jakékoliv důkazy a je věcí orgánů činných v trestním řízení, aby byl zjištěn skutkový stav potřebný pro rozhodnutí ve věci, nelze uvedené zásady vykládat do absurdna. Pokud má obžalovaný za to, že existují skutečnosti, které by mohly mít podstatný vliv na rozhodnutí ve věci, které jsou však do té míry neobvyklé, že soud jejich existenci nemůže předpokládat, je na obhajobě, aby na příslušné okolnosti upozornila a na soudu neznámé vinu zpochybňující důkazy upozornila. V kontextu vyjádření znalce, by v případě, pokud by obžalovaný měl jednovaječné dvojče, bylo možné provést testy k rozlišení, o DNA kterého z nich se jedná.
62. **Další důkazy k útoku na poškozenou Lucii S.:**
63. S poškozenou byla dne 7. 8. 2018 provedena rekognice. Dle **protokol o rekognici osoby dle § 104b tr. řádu včetně DVD a fotodokumentace** (č.l. 364, 365-368, 369) poškozená před rekognicí uvedla k osobě útočnicka, že měl na sobě světlé triko, kraťasy a sportovní pantofle. Byl středně vysoký, ani velký, ani malý, ani tlustý, ani hubený. Byl střední postavy, skoro až atletické. Přišlo jí, že je opálený. Měl krátké, na ježka střižené tmavé vlasy. **Poškozená označila osobu č. 3, obžalovaného P.** s tím, že by se mohlo jednat o útočnicka, obžalovaný v ní evokoval osobu pachatele.
64. K dispozici je **protokol o ohledání místa činu včetně náčrtku a fotodokumentace** ze dne 6. 8. 2018 (č.l. 171-172, 173, 174-187). Jako místo činu byla ohledána vozovka před domem xxx. Na místě činu nebyla zajištěna žádná kriminalistická stopa.
65. Poškozená Lucii S. vydala šedá bavlněné tričko, které měla na sobě v době útoku. Z tohoto trička byla následně zajištěna pachová stopa, (č.l. 237-238), pachový vzorek byl odebrán rovněž obžalovanému (č.l. 239-242), pokud o pachovou identifikaci zachycuje odborné vyjádření z

16. 11. 2018 (č.l. 244-245), porovnání pachových vzorků se pro „náhodnou zajímavost psa“ nepodařilo dokončit.
66. Součástí důkazního materiálu jsou **kamerové záznamy ze stanice metra Rajská zahrada** (č.l. 560-561). Na záznamech je zachycen muž odpovídající popisu pachatele (krátké tmavé vlasy, bílé tričko s červeným nápisem na hrudi, tmavé kalhoty ke kolenům, sportovní boty) poprvé v 21:55:56, následně v 21:56:51 nastoupil do soupravy metra jedoucí směrem na Zličín. Záběry na obličej zde nejsou v takové kvalitě, aby bylo možné tohoto muže jednoznačně spojit s obžalovaným, konstatovat lze pouze obecnou podobnost co do postavy a obličeje.
67. K dispozici jsou **kamerové záznamy ze stanice metra Bořislavka** (č.l. 553). Muž výše popsany u záběrů ze stanice metra Rajská zahrada přijel do stanice Bořislavka soupravou metra v 22:27:13. Následně tento muž vyjel eskalátorem do vestibulu stanice Bořislavka, kterým prošel k podchodu vedoucímu do ulice Liberijská. Na záběru kamery ze středu jezdících schodů je již zachycen obličej tohoto muže v dostatečné kvalitě, aby bylo možné konstatovat, že jde o obžalovaného. Na záznamech je o několik minut později zachycena také poškozená Lucie S., v 22:38:59 vyjela eskalátory do vestibulu stanice. Xxx xxx xxx
68. Prověřovanou možností zjištění místa pohybu obžalovaného bylo rovněž na základě návrhu státního zástupce soudcem OS pro Prahu 3 vydaný **příkaz k vydání údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu ze dne 21. 3. 2018 sp. zn. 37 Nt 65/2018**, kdy však po vyhodnocení získaných dat nebyl v místě útoku na poškozenou S. zjištěn komunikační provoz z tel. čísel 608 307 764 a č. 773 175 287, které dle zjištění policie používal obžalovaný. Tento důkaz tedy obžalovaného neusvědčuje, ale ani nevyvrací, že by v místě útoku byl.
69. Poškozená Lucii S. vydala šedá bavlněné tričko, které měla na sobě v době útoku. Z tohoto trička byla následně zajištěna pachová stopa, (č.l. 237-238), pachový vzorek byl odebrán rovněž obžalovanému (č.l. 239-242). Pokus o pachovou identifikaci zachycuje odborné vyjádření z 16. 11. 2018 (č.l. 244-245). Porovnání pachových vzorků se pro „náhodnou zajímavost psa“ nepodařilo dokončit.
70. **Další důkazy k útoku na poškozenou Hanu K.:**
71. Dle **Lékařská zpráva z Fakultní nemocnice v Motole, I. ortopedická klinika** (č.l. 586) ze zprávy vyplývá, že se poškozená Hana K. dostavila dne 6. 8. 2018 v 01:42 hodin k ambulantnímu vyšetření, kde uvedla, že byla napadena a opakovaně udeřena do hlavy. Ošetřujícím lékařem konstatováno, že hlava nese stopy po epistaxi a byl shledán otok nosu. Lékařem doporučeno ledovat shora uvedená poranění a brát analgetika.
72. S poškozenou byla dne 7. 8. 2018 provedena rekognice. Dle **protokolu o rekognici osoby dle § 104b tr. řádu včetně DVD a fotodokumentace** (č.l. 358, 359-362, 363) poškozená před rekognicí uvedla k osobě útočníka, že měl tmavé krátké vlasy a světlejší pleť, byl mohutnější, vysoký asi 170 cm, asi tmavé oči, tmavý až jižní typ. Měl na sobě bílé nebo světlé triko a tmavé kalhoty. Uvedla, že tak na 60 % byla útočníkem osoba č. 4, tedy obžalovaný.
73. I zde je k dispozici **protokol o ohledání místa činu včetně náčrtku a fotodokumentace** ze dne 6. 8. 2018 (č.l. 191-192, 193, 194-210). Místem ohledání byl prostor u předního vchodu do domu č. 1 a 3 v ulici xxx. Jedná se o asfaltový chodník před vchodem do domu. Na asfaltovém chodníku byl nalezen 1 ks náušnice.
74. **Obžalovaný Ivan P. byl zadržen policií 6. 8. 2018 v 02:25** cca 1,6 km od místa činu na křižovatce ul. Jeremiášova a Archeologická (protokol na č.l. 261).

75. K dispozici je návazně **protokol ze dne 6. 8. 2018 o prohlídce těla obžalovaného včetně fotodokumentace** (č.l. 293-295, 296-305). U obžalovaného byla zjištěna tato poranění, která byla současně fotograficky zadokumentována: poranění na hlavě, nad pravým okem a nad obočím – odřenina dlouhá cca 5 cm a široká 1,5 cm (foto č. 4), poranění na pravé ruce, nadloktí, v místě svalu bicepsu – cca 4 cm od sebe vzdálená dvě poranění kůže, z nichž spodní poranění má tvar půlkruhu, kdy poranění je dlouhé cca 4 cm (foto č. 5), poranění na pravé ruce, předloktí – na vnitřní části ruky jsou vidět čtyři cca 1 cm dlouhé škrábance (foto č. 6), poranění na pravé ruce – předloktí na vnější části ruky – tři znatelné krvavé stopy vzdálené od sebe cca 3 cm, kdy dvě stopy jsou již zaschlé strupy krve a jedna stopa je podlouhlá cca 1 cm dlouhá (foto č. 7), poranění na lokti levé ruky – odřenina cca 1 cm v průměru (foto č. 8), poranění na prostředníčku levé ruky – jedná se o zaschlé poranění, cca 1 cm dlouhý škrábanec (foto č. 9), poranění na kolenní pravé a levé nohy – na levém kolenní se jedná o odřeninu cca 5 cm dlouhou, na pravém kolenní se jedná o dvě poranění, jedno v průměru cca 3 cm, druhé v průměru cca 1,5 cm (fota č. 10 a č. 11).
76. U obžalovaného byly také zajištěny biologické stopy. Stěr DNA byl proveden na zranění předloktí pravé ruky, na zranění nadloktí pravé a na zranění levé ruky (prstů).
77. Poté, co byl na křižovatce ulic Jeremiášova a Archeologická zadržen podezřelý, byly zajištěny biologické stopy – stěry DNA, a to stopa č. 2 – stěr DNA ze zranění předloktí pravé ruky Ivana P., stopa č. 3 – stěr DNA ze zranění nadloktí pravé ruky Ivana P., stopa č. 4 – stěr DNA ze zranění levé ruky – prstů Ivana P., a následně stěr DNA z látkového opasku poškozené Hany K..
78. **Předmětem odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika** (č.l. 214-218) byly biologické stopy zajištěné na obžalovaném, z útoku na poškozenou S. (poškozenou vydané šedé triko) i z útoku na poškozenou K. (náušnice z místa činu, poškozenou vydaný látkový opasek). Na stěrech z poranění poškozeného byla zjištěna pouze DNA odpovídající profilu obžalovaného. V případě poranění prstů levé ruky šlo o smíšený vzorek DNA, kdy však obžalovanému nepatřící minoritní vzorek nebyl vhodný pro další zkoumání. Na triku poškozené S. byla zjištěna lidská krev, nalezena byla pouze DNA odpovídající profilu poškozené. K náušnici zajištěné na místě činu Nušlova bylo zjištěno, že je na ní DNA odpovídající profilu poškozené K., na poškozeném vydaném látkovém opasku byla zjištěna lidská krev, z hlediska DNA šlo o smíšený vzorek nevhodný pro další zkoumání.
79. Součástí důkazního materiálu jsou **kamerové záznamy ze stanice metra Nové Butovice**, (č.l. 650). V 23:57:18 hodin přijíždí do této stanice souprava metra ze směru Jinonice. Ve 23:57:40 hodin ze soupravy vystupuje poškozená Hana K., která ihned odchází směrem ke schodišti. Prakticky současně z jiných dveří soupravy vychází muž zachycený na záběrech ve stanici Rajská zahrada a Bořislavka, tedy obžalovaný, který se nejprve dívá a odchází opačným směrem, než kterým jde poškozená, ale v 23:57:41 se otáčí obžalovaný nejprve hlavou a poté celým tělem za poškozenou, a následně jde za ní směrem ke schodišti. Obličej obžalovaného je zde dostatečně kvalitně zachycen, je i patrné, že má poraněné pravé obočí, což na záběrech ze stanice Bořislavka ještě neměl. Obžalovaný vyjel za poškozenou po eskalátorech a vestibul stanice opustil stejným směrem s cca 12 vteřinovým odstupem.
80. Na záběru kamery, ze které pochází níže uvedený výřez, je dobře patrná nejen podoba obžalovaného, ale rovněž je velmi dobře viditelné tričko s červeným nápisem a tmavě modré kalhoty ke kolenům s bílou značkou na levé nohavici, toto oblečení, které s odpovídající přesností popsali svědci zle srovnat s fotografií obžalovaného IMG_20180722_160026.jpg, která byla znalecky zajištěna v jeho mobilním telefonu a která byla dle metadat fotografie i názvu souboru pořízena 22. července 2018. Jde v obou případech o shodné oblečení, které měl na sobě obžalovaný při zadržení policií (viz např. foto č. 1 na č.l. 297). O identitě obžalovaného nelze mít v tomto kontextu žádných pochyb.

Výřez ze záběru z kamery ve stanici metra:

Výřez z IMG_20180722_160026.jpg:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Hana Tírpáková

XXX xxx xxx xxx

81. Jelikož jde o poslední z kamerových záznamů ve věci, je vhodné se na tomto místě vyjádřit k tomu, zda obžalovaný na záběrech projevuje známky opilosti, či vykazuje jiné zvláštnosti. Obžalovaný dle hodnocení soudu nejeví známky vyššího stupně opilosti, kdy by např. měl problémy s udržením směru chůze, že by se výrazně potácel, padal či něco podobného. Na druhé straně je však jeho pohyb určitým způsobem specifický, zvláště pak na záběrech ze stanice Nové Butovice jde obžalovaný „divně“, zdá se, že trochu kulhá. Lze pouze spekulovat, zda šlo o důsledek určitého množství požitého alkoholu, či jiné vlivy, v případě pohybu po stanici Nové Butovice je rovněž možné, že šlo o důsledek obrany poškozené
82. Soudní znalec MUDr. Matěj Bílek vypracoval **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství k poraněním, které byly zaznamenány na obžalovaném v době jeho zadržení** (č.l. 402-409).
83. Znalec na základě předložené fotodokumentace shledal u obžalovaného plošnou povrchní kožní oděrku v čelní krajině vpravo, podkožní krevní výrony a oděrky ve tvaru půlkruhu na přední straně pravé paže v oblasti bicepsu, zaschlé čárovité a nepravidelné kožní oděrky na přední i hřbetní straně pravého předloktí, povrchní kožní oděrku na zadní straně levého lokte, drobnou, svisle probíhající ranku pronikající do podkoží na hřbetní straně 3. prstu levé ruky a plošné kožní oděrky na dolních končetinách. Dle znalce poranění nejevila žádné známky hojení, nelze se vyjádřit přesně, ale odpovídají tomu, že vznikla ve stejnou dobu.
84. Tato poranění dle znalce z hlediska možností vzniku odpovídající výpovědím poškozené S. a K.. Poranění 3. Prstu levé ruky mohlo vzniknout zuby poškozené, která ho kousla, když jí držel ústa. Plošnou povrchní oděrku v čelní krajině, oděrku na levém lokti a oděrky na dolních končetinách lze vysvětlit násilím, které působilo velkou plochou tangenciálně, tečně, po povrchu kůže. Poranění na hlavě, na levém lokti a na dolních končetinách lze proto dle znalce dobře vysvětlit pádem na zem. Poranění na pravé horní končetině (kožní oděrky a podkožní krevní výrony na přední straně pravé paže, na dlaňové i hřbetní straně pravého předloktí) naopak pádem vysvětlit nelze, tato poranění vznikla působením nepravidelného předmětu, nikoli plochou. Kožní oděrky vzniklé nehty mívají většinou vzhled nepravidelných poloobloučků, při obraně se také často nacházejí povrchní čárovité oděrky. Proto dle znalce lze vznik poranění na pravé horní končetině a na prstu levé ruky obžalovaného dobře vysvětlit působením jiné osoby, např. při poškozenými popsané sebeobraně při sexuálně motivovaném útoku.
85. Soudní znalec RNDr. Vlastimil Klíma vypracoval **znalecký posudek z oboru kybernetiky, odvětví výpočetní techniky** (č.l. 320-322). Předmětem zkoumání byla výpočetní technika vydaná obžalovaným, konkrétně mobilní telefon zn. Lenovo, IMEI 860198037098051, 1 ks SIM karty zn. Vodafone a 1 ks SIM karty zn. MTC. Zkoumáním SIM karet nebyla zjištěna žádná relevantní data. Zkoumáním mobilního telefonu byly zjištěny mimo jiné data o uskutečněných hovorech, obžalovaný používal mobilní telefon v České republice od června 2018 (hovory od 21. 6. do 6. 8. 2018). Konkrétně dne 5. 8. 2018 uskutečnil obžalovaný 2 minuty 30 vteřin dlouhý hovor v 19:37 (příchozí, na stejné číslo se několik minut předtím snažil obžalovaný neúspěšně dovolat), v 19:54 má obžalovaný zmeškané volání, poté obžalovaný realizoval příchozí hovor v trvání 2 minut 58 vteřin v 20:12, poté má až v 22:21 zmeškané příchozí volání (v čase 22:21 a 22:22 mu bylo doporučeno upozornění operátora na zmeškané volání), na jiné telefonní číslo se pak obžalovaný snažil neúspěšně dovolat 6. 8. 2018 v 2:49. Znalecky zajištěny byly dále fotografie, které dokládají předchozí pobyt obžalovaného v ČR i konkrétně v Praze v roce 2017. K dispozici jsou také fotografie dokládající další pobyt obžalovaného v České republice (Praze) v únoru 2018. K dispozici je rovněž historie návštěv internetových stránek, ze které plyne, že obžalovaný si v noci ze 4. na 5. srpna 2018 prohlížel webové stránky s pornografickou tematikou. Mimo jiné šlo o stránky „100xyev.com“, kde procházel sekci „sleeping“ neboli pornografii zachycující spící ženy, respektive sexuální styk se spící ženou, tematiku styku se spící ženou

vyhledával i na serveru „drochnika.com“, kde mimo jiné navštívil video s „posmotri kto traxaet tvoyu spyashhuyu mamku“, nebo „podívej, kdo š**á tvoji spící matku“. Pokud tedy obžalovaný nechtěl odpovědět na otázku, zda ho vzrušuje představa styku se spící, bezbrannou ženou, historie jeho prohlížeče ho usvědčuje v tom smyslu, že noc před sexuálním útokem na poškozené S. a K. cíleně vyhledával pornografii takového typu, což dost dobře nelze vykládat jinak, než že obžalovaný byl v době krátce před útokem v sexuálním napětí, kdy v této souvislosti vyhledával cíleně pornografii zachycující styky se spícími, bezvládnými, bezbrannými ženami. Tomu, že v dané době zažíval sexuální frustraci, odpovídá i to, že ráno po prohlížení pornografie (5. 8. 2018 v 8:12) si uložil do telefonu fotografii části nahého ženského těla, která sice nezachycuje obličej, ale která zcela zjevně patří partnerce obžalovaného s ohledem na shodný designový kryt mobilního telefonu a na shodné pozadí s jinými zjištěnými fotografiemi. Dle výpovědi obžalovaného i dle informací zjištěných z mobilního telefonu svou partnerku od června neviděl, takže ji zřejmě požádal o zaslání předmětné intimní fotografie.

86. Na základě provedeného dokazování nemá soud pochybnost, že to byl obžalovaný, kdo dne 5. 8. 2018 napadl poškozenou S. a K.. O tom, že výše poškozenými a svědky popsaným útočníkem byl obžalovaný, není pochyb. Sice v souvislosti s těmito útoky nebyla zajištěna odpovídající shoda DNA, ale obžalovaný je jednoznačně usvědčován spojením těchto výpovědí, rekonstrukcí, zajištěných kamerových záznamů, zajištěním krátce po činu v oblečení, ve kterém byl zachycen kamerami a popisován svědky, kdy měl na sobě poranění zjevně vzniklá při obraně poškozených, kdy ještě na záběru kamery ve stanici Bořislavka nejevil žádné známky poranění v obličejí. Byl to obžalovaný, kdo v předmětné době sledoval poškozené z metra, není reálné, že by po opuštění záběru kamen byl náhle vystřídán jinou, zaměnitelnou osobou, která by se útoku dopustila, zatímco by obžalovaný jiným způsobem přišel k poraněním, která dle znalce nelze komplexně vysvětlit pádem, zatímco plně odpovídají poškozenými popisované obraně před útokem. Soud dále nemá pochyb, že oba útoky měly sexuální charakter a obžalovaný použil násilí za tím účelem, by na poškozených mohl vykonat pohlavní styk. V případě poškozené S. se sice pro vyrušení dostal pouze k tomu, že jí strhl na zem a snažil se jí přemoci a umlčet, nicméně není zde žádné jiné vysvětlení motivu takového útoku v situaci, kdy majetek poškozené ho zjevně nijak nezajímá (viz výpovědi výše, fakt že nic nebylo při žádném z útoků odcizeno), navíc zde máme kontext druhého útoku, kdy obžalovaný poté, co pro vyrušení musel utéci z místa prvního činu po cca 80 minutách napadl poškozenou K., kde již byl sexuální motiv zcela patrný, obžalovaný se poškozené snažil stáhnout kalhoty, dotýkal se jí v rozkroku. Ani v tomto případě své jednání nepřerušil dobrovolně, ale protože byl vyrušen v místě bydlícími lidmi, kteří reagovali na křik poškozené. Co do podrobností soud neměl důvod neakceptovat průběh událostí, tak jak ho popsaly zejména samotné poškozené a přítomní svědci, co do podrobností soud odkazuje na skutkový popis výroku.
87. Z hlediska následků trestného činu poškozená Lucie S. ani poškozená Hana K. neutrpěli významnější fyzické poranění, ale jak plyne z výpovědí poškozených a jim blízkých osob, trestný čin měl pro poškozené výrazné důsledky pro jejich další život. V případě poškozené Hany K. šlo o typ reakce, kdy oběť trestného činu zpočátku nevykazuje známky traumatizace, ale ta se u ní s časovým odstupem začne rozvíjet, nejde, jak argumentuje obhajoba, o známku simulace, či přenejmenším agrevence následků, ale o jednu z typických reakcí na trauma. **MUDr. Monika Cendelínová** byla v řízení před soudem přibrána jako znalec za účelem zjištění, zda tato poškozená nevykazuje z psychiatrického hlediska známky posttraumatické stresové poruchy. Znalkyně klinickým psychiatrickým vyšetřením zjistila, že tato poškozená nevykazuje akutálně žádnou psychopatologii a že u ní nedošlo k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, ani jiné duševní poruchy. Současně uzavřela, že u poškozené se po incidentu objevily některé známky traumatizace (zvýšená úzkostnost, zvýšená ostražitost, lekavost a přechodné poruchy spánku). Většina příznaků během několika týdnů zcela odezněla.

88. V případě útoku na poškozenou Marii F. je důkazní situace do značné míry odlišná. Soud opět neměl důvod jakkoliv pochybovat o tom, jak tato poškozená popsala průběh předmětné události a následků na její další život. I znalci vyhodnotili, že pokud by se poškozená měla dopustit nějakého zkresení, šlo by pravděpodobně o zlehčování následků, které pro ni trestný čin měl, nikoliv o jejich zveličování. Povaha útoku byla v tomto případě jednoznačná, útočník poškozenou srazil na zem, snažil se jí svléknout, násilím překonal její odpor, poškozená byla přiškrcena kabátem, ztratila vědomí, čehož využil pachatel k tomu, aby jí svlékl a vykonal pohlavní styk s ejakulací do pochvy poškozené. Ohledně podrobnosti lze opět odkázat na popis skutku, ve kterém jsou shrnuty skutkové závěry soudu.
89. Z hlediska identity útočníka soud nemohl vyjít z kamerových záznamů, svědeckých výpovědí ani z rekonstrukce provedené s poškozenou, ale na druhé straně zde byla identita obžalovaného jednoznačně prokázána biologickými stopami, kdy DNA profil obžalovaného byl zjištěn mimo jiné ve spermatu, který na poškozené útočník zanechal. Obhajobu, že by v takovémto případě došlo k několikanásobnému náhodnému přenosu DNA obžalovaného na poškozenou a její oblečení soud považuje za absurdní a v kontextu útoků na poškozené S. a K. vykazujících shodný způsob provedení za zcela vyvrácenou. Osobou, která zaútočila na poškozenou F. a která na ní vykonala pohlavní styk formou soulože, byl jednoznačně obžalovaný.
90. Fyzická poranění jednoznačně dokládají lékařské zprávy a vypracovaný znalecký posudek, pokud jde o dopady na duševní zdraví, soud nemá důvod v kontextu výpovědi poškozené jakkoliv pochybovat o znaleckém závěru, že u poškozené došlo k rozvoji posttraumatické stresové poruchy. Je zřejmé, že obvyklý způsob života byl vážně narušen, narušení trvá až do současnosti, obžalovaná musela opustit své bydliště, musela opustit zaměstnání, stále řeší svoji bezpečnost a dle znalců je otázkou, zda stres spojený s novým zaměstnáním nepovede k vyčerpání schopnosti obžalované vyrovnávat se s prožitým traumatem.
91. Ve všech uvedených případech se obžalovaný hájí tím, že byl opilý a na nic se nepamatuje. Soud nemá jak posoudit, zda si obžalovaný na události skutečně nepamatuje, či jde pouze o taktiku obhajoby. Trestní řád neumožňuje srovnávat obsah výpovědi před soudem, s tím jak obžalovaný po svém zadržení vypovídal na úřední záznam.
92. Soud akceptuje, že obžalovaný byl v době, kdy se dopustil řešených útoků, pod vlivem alkoholu. Při znalci konstatované obecně nižší schopnosti racionální kontroly pudů zřejmě vliv alkoholu snížil zábrany obžalovaného, který, uvážíme-li předchozí shlížení pornografie a uložení fotografie nahého trupu své přítelkyně, zřejmě v důsledku odloučení od partnerky byl sexuálně frustrován.
93. Nic z provedených důkazů však neodpovídá tomu, že by u obžalovaného měl být účinek alkoholu tak výrazný, že by ho měl zbavovat trestní odpovědnosti. Jak upozornil před soudem slyšený znalec MUDr. Bílek, účinky alkoholu jsou velmi individuální. Nikdo ze slyšených osob nezaznamenal, že by se v jednání obžalovaného nějak ztelně projevovala opilost, na dostupných záznamech kamer lze pozorovat jisté narušení pohybu, nicméně bez známek vyššího stupně opilosti, obžalovaný šel vždy rovně, nemotal se, nepadal, ze skutkového průběhu je jasné, že byl schopen jednat účelně a racionálně vyhodnocovat situaci (viz výpověď poškozené S., kdy obžalovaný reagoval na to, že poškozená vytáhla mobilní telefon a chtěla volat otci tím, že jí přestal sledovat a předešel jí a zaútočil na ní až poté, co se poškozená uklidnila a nikomu nezavolala). Dle orientační dechové zkoušky měl obžalovaný 6. 8. 2018 v 1:28:55 SE v dechu 1,46 ‰, i kdyby soud vyšel z toho, že šlo o od prvního útoku o stále klesající hladinu alkoholu a u obžalovaný, je schopen nadprůměrně rychle odbourávat alkohol (tedy je maximalizována možná hladina alkoholu v době útoku), šlo by pouze o střední opilost, nikoliv o stav, kdy by bylo možné očekávat, že obžalovaný ztratí schopnost rozlišit a ovládnout své jednání. Soud nemá důvod neakceptovat závěr znalců, že schopnost rozlišovací byla u obžalovaného zachovalá a schopnost ovládací byla snížena z trestněprávního hlediska nepodstatně (obžalovaný mohl a měl ovládnout svůj sexuální pud).

94. Jednání obžalovaného je pod bodem 1. kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku a pod bodem 2 a), b) jako pokračující zvlášť závažný zločin znásilnění ve stádiu pokusu. Jelikož vůči obžalovanému nebyl v době mezi útoky vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin, jde o vícečinný souběh ve smyslu ustanovení § 43 tr. zákoníku, což má význam při ukládání trestu.
95. Trestného činu znásilnění se dle ustanovení § 185 odst. 1 tr. zákoníku dopustí, kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti,
96. Násilí není přímo trestním zákoníkem definováno, praxe i právní věda jím rozumí použití fyzické síly k překonání nebo zamezení kladeného nebo očekávaného odporu ze strany oběti. Konkrétně ve vztahu k trestnému činu znásilnění se pak násilím rozumí použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu jiného a dosažení pohlavního styku proti jeho vůli (viz shodně např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 2. 7. 2014 sp.zn. 8 Tdo 775/2014 či rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 26. 3. 2014 sp.zn. 11 Tdo 294/2014).
97. Přímou v zákoně není definován ani pojem pohlavní styk, ale opět je výklad tohoto pojmu ustálený jako jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Jde o pojem širší než soulož či pohlavní styk srovnatelný se souloží, zahrnuje i další druhy fyzického kontaktu k ukojení sexuálního nutkání (viz rovněž výše citované rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 2. 7. 2014 sp.zn. 8 Tdo 775/2014).
98. S ohledem na výše uvedená skutková zjištění není pochyb, že ve všech třech řešených případech obžalovaný použil násilí za účelem dosažení pohlavního styku proti vůli poškozených. V případě bodu 1. došlo jak k použití násilí, tak k pohlavnímu styku, zatímco v případě bodu 2. a), b) došlo k použití násilí za účelem dosažení k pohlavnímu styku, ale k pohlavnímu styku nedošlo. Proto je v případě bodu 2. na místě kvalifikovat jednání obžalovaného jako pokus, kdy ustanovení § 21 odst. 1 tr. zákoníku definuje pokus jako jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestního činu a jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, ale k dokonání trestného činu nedošlo. V dané věci obžalovaný ve snaze dosáhnout pohlavního styku s odstupem ani ne půl hodiny poté, co pro vyrušení nebyl schopen dosáhnout tohoto cíle u poškozené S., napadl prakticky shodně poškozenou K.. Tyto útoky uvedené pod bodem 2. a) a b) bylo proto na místě kvalifikovat jako pokračování v trestném činu, které ustanovení § 116 tr. zákoníku definuje jako jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.
99. Kvalifikace podle ustanovení § 185 odst. 2 tr. zákoníku dopadá na případy, kdy čin uvedený v odst. 1 je spáchán souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Souloží je rozuměno spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Pojem jiného pohlavního styku provedeného způsobem srovnatelným se souloží je vykládán tak, že nejde o soulož ve výše uvedeném smyslu, pohlavní orgán muže nebo ženy je nahrazen jinou částí těla, popřípadě předmětem. Mužský pohlavní orgán tak může být zasouván do jiných částí těla ženy (např. do úst, konečníku, mezi řadra) nebo naopak do pohlavního orgánu ženy je zasouvána jiná část těla muže (např. prsty, jazyk) či nějaký předmět (např. vibrátor). Shodně viz například rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 7 Tdo 841/2010 ze dne 20. 7. 2010.
100. V případě bodu 1. došlo ke znásilnění formou soulože, v případě útoků v bodě 2. k pohlavnímu styku v žádné formě nedošlo, ale za situace, kdy se obžalovaný snažil druhé z poškozených stáhnout kalhoty, v kontextu předchozí jednání obžalovaného (dokonání znásilnění formou soulože uvedené v bodě 1.) má soud za prokázané, že i v tomto případě jednání obžalovaného směřovalo k pohlavnímu styku formou soulože. Ve všech případech proto soud shledal důvod k první kvalifikaci podle ustanovení § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

101. Kvalifikace podle ustanovení § 185 odst. 3 odst. c) tr. zákoníku dopadá na případy, kdy je jednáním uvedeném v odst. 1 způsobena těžká újma na zdraví.
102. Ublížením na zdraví ustanovení § 122 odst. 1 tr. zákoníku rozumí takový stav záležející v poruše zdraví nebo jiném onemocnění, který porušením normálních tělesných nebo duševních funkcí znesnadňuje, nikoli jen po krátkou dobu, obvyklý způsob života poškozeného a který vyžaduje lékařského ošetření.
103. O těžkou újmu na zdraví podle ustanovení § 122 odst. 2 se rozumí jen vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění. Za těchto podmínek je těžkou újmu na zdraví, zmrzačení, ztráta nebo podstatné snížení pracovní způsobilosti, ochromení údu, ztráta nebo podstatné oslabení funkce smyslového ústrojí, poškození důležitého orgánu, zohyzdění, vyvolání potratu nebo usmrcení plodu, mučivé útrapy, nebodelší dobu trvající porucha zdraví.
104. Delší dobou uvedenou pod písm. i) praxe rozumí dobu zpravidla nejméně šesti týdnů (např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 19. 7. 2017 sp. zn. 8 Tdo 751/2017).
105. V řešené věci nedošlo u žádné z poškozených k fyzickému ublížení na zdraví, které by bylo na místě kvalifikovat jako těžkou újmu na zdraví, této inzenzity však dosáhly následky psychické, a to v případě poškozené F..
106. Těžkým ublížením na zdraví může být dle citovaných ustanovení vážné porušení duševních funkcí, které trvá delší dobu, omezuje obvyklý způsob života poškozeného a vyžaduje lékařské ošetření (tento znak není možné zaměňovat s tím, zda poškozený takovou péčí skutečně vyhledá). Posuzování narušení obvyklého způsobu života v důsledku duševní poruchy logicky musí probíhat do určité míry odlišně od posuzování narušení tělesných funkcí, zatímco např. v případě fyzického poranění, pro které není obžalovaný schopen ujít delší vzdálenost, lze v zásadě objektivně zkoumat, do jaké míry je poškozený určitých aktivit fyzicky schopen či neschopen, u narušení duševních funkcí jde o případy, kdy poškozenému fyzicky zdravotní stav nebrání v tom, aby v obvyklém způsobu života pokračoval, ale poškozený toho není schopen, vzhledem ke svému duševnímu vztahu, omezení je psychického rázu, kdy např. fyzicky je schopen vyjít z bytu a jít do práce, ale psychicky v okamžiku, kdy opustí bezpečí bytu zažívá nesnesitelné návaly úzkosti či paniky, pro které není schopen cestu do práce absolvovat. (K tomuto shodně viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 10. 11. 2015 sp.zn. 4 Tdo 1296/2015).
107. Pro posouzení, zda duševní porucha dosahuje závažnosti těžké újmy na zdraví se tak v zásadě nelze spokojit s tím, že je diagnostikována a že trvá po delší dobu, je třeba zkoumat závažnost jejích projevů a míru, ve které brání poškozenému v obvyklém způsobu života. (K tomuto shodně viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 19. 7. 2017 sp. zn. 8 Tdo 751/2017).
108. V případě poškozené Marie F. znalkyně konstatovala posttraumatickou stresovou poruchu, ale soud se musel nad rámec znaleckého posudku zabývat tím, jak intenzivní omezení běžného způsobu života u obžalované reálně nastalo a jak dlouhou dobu trvalo.
109. Soud shodně se znalci na základě hodnocení výpovědi shledal, že poškozená F. má tendence spíše neuvádět potíže, či je zmiňovat v mírnější formě (např. ve výpovědi popřela, že by v důsledku útoku měla problémy s muži, ale k přímému dotazu připustila, že je pro ni problém, pokud by se jí např. kadeřník či masér měl fyzicky dotknout).
110. I když soud vyjde pouze z toho, co shledali znalci a co uvedla sama poškozená, nemá pochybnosti o tom, že u ní došlo k závažnému narušení obvyklého života v důsledku probíhající posttraumatické stresové poruchy. Nejen že bezprostředně po činu nebyla schopna dále žít na stávající adrese, kde jí jakákoliv cesta domů připomínala situaci, kdy byla obžalovaným napadena, ale obavy o vlastní bezpečí byly natolik intenzivní a dlouhodobé, že ani po několika měsících nebyla stále schopna žít v Praze a vystěhovala se mimo Prahu do místa, které vyhodnotila jako

bezpečné a střežené kamerami, byť to znamenalo, že se musela vzdát svého do té doby stabilního zaměstnání a registrovat se na Úřadu práce. Soud nemá pochyb, že v tomto případě, byť v průběhu času řada projevů ustoupila, představují psychické následky trestného činu závažné narušení obvyklého způsobu života trávající již několikanásobně déle než je šest týdnů, přičemž zlepšení duševního stavu poškozené je do značné míry závislé na tom, že se poškozená odstříhla od svého předchozího života a svůj další život podřídila tomu, aby si subjektivně zajistila bezpečí.

111. Proto bylo na místě jednání obžalovaného uvedené v bodě 1. kvalifikovat rovněž podle ustanovení § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku.

112. **K odůvodnění trestu.**

113. Na straně obžalovaného soud shledal jako polehčující okolnost, že před spácháním trestného činu vedl řádný život. Pracoval v Evropské unii, aby mohl žít svou rodinu na Ukrajině, za kterou dle možností dojížděl (zajištěna řada rodinných fotografií). Dosud nebyl trestán, zjevně nejde o zločinně orientovanou osobu, která by nebyla schopna žít podle společenských pravidel a na potřeby své a své rodiny vydělávat vlastní prací. Nebezpečnost pachatele spoívá v tom, že jde o osobu podprůměrného intelektu s omezenou schopností racionálně ovládat své pudy, kdy zjevně v důsledku odloučení od partnerky byl sexuálně frustrovaný. Nejprve frustraci řešil pornografií, což však zjevně nevedlo k dostatečné ventilaci sexuálního pnutí. Poté co jeho zábrany byly dále oslabeny konzumací alkoholu, jehož účinky však znal a se kterými musel počítat, se pak dopustil řešení trestné činnosti (soud nemá bližší informace k okolnostem předcházejícímu znásilnění poškozené F., ale soudu se jeví jako pravděpodobné, že motivace a okolnosti mohly být obdobné, pro pachatele je pak tento předpoklad příznivější, než kdyby se činu měl dopustit bez jakékoliv polehčující okolnosti).

114. Pachateli přitěžuje, že šlo o promyšlené plánované „predátorské“ útoky, kdy si obžalovaný vyhlédl oběti, které sledoval a následně v příhodný okamžik napadl. Nešlo o situační znásilnění, kdy by z pohledu pachatele vše směřovalo k dobrovolnému pohlavnímu styku, kdy by zavinění spočívalo v tom, že by pachatel odmítl respektovat, že poškozená se nakonec rozhodla, že pohlavní styk nechce. Dále obžalovanému přitěžuje, že jde o vícečinný souběh, obžalovaný v březnu 2018 jedno znásilnění dokončil a v srpnu 2018 se pak formou pokračování o dvě znásilnění pokusil. Těžší následky pro poškozenou F. byly již zohledněny právní kvalifikací podle ustanovení § 185 odst. 3 písm. c), nelze je přičítat duplicitně jako přitěžující okolnost.

115. Odsuzuje-li soud pachatele za dva nebo více trestných činů, uloží mu úhrnný trest podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný (ustanovení § 43 odst. 1 věta první před středníkem). Nejpřísněji trestným je v tomto případě trestný čin znásilnění tak, jak je právě posouzen u skutku pod bodem 1, na který trestní zákoník pamatuje trestem odnětí svobody na pět až dvanáct let. Soud obžalovanému uložil trest odnětí svobody těsně nad polovinou zákonem stavené trestní sazby, když zohlednil zejména skutečnost, že spáchal tři skutky.

116. Pro zařazení do typu věznice soud vyšel z ustanovení § 56 odst. 2 písm b) tr. zákoníku, které obsahuje výčet okolností, na jejichž základě je pachatel zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou – v případě obžalovaného je touto okolností výše trestu (je-li uložen trest odnětí svobody ve výměře nejméně osm let, je pachatel zpravidla zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Podmínky pro zařazení obžalovaného pro výkon trestu do věznice jiného typu, předpokládané v ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku, soud neshledal.

117. Obžalovaný je občanem Ukrajiny, v České republice nemá pracovní, rodinné ani sociální vazby, pouze zde bydlel u kamaráda a žil z úspor s tím, že by si zde chtěl najít práci. Obžalovaný zneužil možnost pobytu na území České republiky k tomu, aby zde páchal zvláště závažnou trestnou činnost. Zájem na ochraně bezpečnosti lidí proto vyžaduje, aby obžalovanému byl rovněž uložen trest vyhoštění. Vzhledem k závažnosti trestné činnosti, k počtu skutků a poměrům obžalovaného, kterého s Českou republikou reálně nepojí žádné pouto a který nemá žádný

zvláštní důvod k tomu, aby na jejím území v budoucnu pobýval, soud shledal, že je na místě ukládat trest vyhoštění na dobu neurčitou.

118. K náhradě majetkové škody a nemajetkové újmy:

119. K trestnímu řízení se včas, tj. před zahájením dokazování, připojily všechny tři oběti a dále Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra a Všeobecná zdravotní pojišťovna.

120. **Poškozená Marii F.** se připojila k trestnímu řízení jednak s nárokem na náhradu majetkové škody ve výši 143 794 Kč, spočívajícím v nákladech vynaložených na léky a zajištění nového bydlení, jelikož poškozená v důsledku činu trpěla psychickými obtížemi, pro které nebyla schopna dále žít ve svém stávajícím bytě, dále uplatnila nárok na bolestné ve výši 82 611 Kč, které vyčíslila podle metodiky Nejvyššího soudu jako 200 bodů (59 008 Kč) za posttraumatickou stresovou poruchu a zbytek (23 603 Kč) za vymknutí ramenního kloubu a kontuzi oka a do třetice uplatnila nárok na náhradu další nemajetkové újmy nejprve ve výši 200 000 Kč, kterou v rámci závěrečné řeči prostřednictvím zmocněnce zvýšila na jeden milion Korun českých.

121. Poškozená svůj nárok odůvodnila a doložila doklady na č.l. 778-811. Pokud jde o požadovanou náhradu bolestného, poškozená svůj nárok odůvodnila ustanovením § 2958 občanského zákoníku ve spojení s Metodikou Nejvyššího soudu k náhradě bolesti a ztížení společenského uplatnění. U obžalované MUDr. Monika Cendelínová a PhDr. Štěpán Vymětal Ph.D. ve výše řešeném znaleckém posudku shledali posttraumatickou stresovou poruchu, kterou je na místě řadit pod traumatický šok, který je dle metodiky hodnocen 200 body. Požadovanou částku 59 008 Kč vypočetla tak, že podle citované metodiky vyšla z hodnoty bodu jako jednoho procenta hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za kalendářní rok předcházející roku, v němž vznikl nárok. Pakliže v roce 2017 činila tato průměrná mzda 29 504 Kč, je 200 násobek jednoho procenta 59 008 Kč. Dále u obžalované, jak již bylo výše řešeno, došlo k vymknutí ramenního kloubu, které je dle metodiky hodnoceno 50 body a ke kontuze oka s krvácením, které je dle metodiky hodnoceno 30 body.

122. Náhradu nemajetkové újmy poškozená odůvodnila vážnými následky jednání obžalovaného na její soukromý život, výraznými dopady činu na kvalitu jejího života, kdy argumentuje v zásadě shodně s tím, jak výše soud dospěl k závěru, že v jejím případě došlo k těžké újmě na zdraví (trpí nadměrnou bdělostí, vyhýbavým chováním, silnými úzkostmi, pocity bezmoci, strachu, je emočně labilní, sebeobviňuje se, po dlouho dobu trpěla flashbacky, nebyla schopná setrvat v dosavadním bydlišti atd. viz výše). Jiné než finanční odškodnění nepovažuje ve smyslu ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku za dostatečné, přičemž by mělo být zohledněno, že obžalovaný ji nemajetkovou újmu způsobil úmyslně a navíc způsobem, kdy se obávala o svůj život. Jako přiměřenou a závažnosti důsledků, které jednání obžalovaného na život této poškozené mělo, shledal soud částku 400.000,- Kč a tuto uložil obžalovanému poškozené jako nemajetkovou újmu nahradit.

123. Požadavek na náhradu majetkové škody v celkové částce 130 794 Kč byl v návrhu rozdělen do třech kategorií, první z nich tvoří doklady doložený nákup léků, úhrada pohotovostního poplatku a platba za tomografii (celkem 764 Kč), druhou kategorií tvoří zničené oblečení, jehož cenu již nebyla schopna dokladově doložit, ale kterou vyčíslila na celkem 20 300 Kč, nejvyšší položku pak tvoří 109 730 Kč, což je škoda vzniklá tím, že poškozená nebyla schopna kvůli obavám o svou bezpečnost dále setrvat ve stávajícím bydlišti, nejprve si na dvě noci našla jiné ubytování a poté si vyhledala kvůli obavám o svou bezpečnost na dobu 9 měsíců (14. 3. 2018 – 28. 2. 2019) bydlení v chráněné rezidenci na Praze 4 a následně si našla byt mimo Prahu. Škoda je součtem nákladů na náhradní ubytování (1 200 Kč), zálohy na bydlení v chráněné rezidenci (15 730 Kč), rozdílu dosavadního podnájmu (7 200 Kč včetně poplatků) a nájmu v chráněné rezidenci (15 000 Kč včetně poplatků) za devět měsíců (70 200 Kč), jistoty složené za nový byt mimo Prahu (9 900 Kč) a správního poplatku za změnu občanského průkazu v důsledku změny bydliště (vše doloženo doklady). Znalec PhDr. Štěpán Vymětal kroky poškozené spočívající v přestěhování do bytu

v chráněné rezidenci a následně ve změně místa pobytu označil jako nákladnou a málo efektivní řešení – za mnohem účinnější vnímal spolupráci s odborníky na psychické trauma a jeho léčbu. Soud proto v této části návrhu poškozené nevyhověl a odkázal ji na řízení ve věcech občanskoprávních (spolu s nepřiznanou částí nemajetkové újmy). Oproti tomu doložený nákup léků, úhrada pohotovostního poplatku, platba za vyšetření očí a bolesné jsou škodou, která vznikla v souvislosti s činem obžalovaného a v tomto rozsahu soud uložil obžalovanému povinnost způsobenou škodu nahradit.

124. **Poškozená Lucie S.** se včasné připojila k tr. řízení jednak s nárokem na náhradu bolestného ve výši 59 008 Kč za posttraumatickou stresovou poruchu (opět vyčísleno podle metodiky Nejvyššího soudu jako 200 bodů) a dále s nárokem na náhradu další nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč (č.l. 774-776).
125. Nárok na bolestné odůvodnila shodně s poškozenou F. ustanovením § 2958 občanského zákoníku ve spojení s Metodikou Nejvyššího soudu k náhradě bolesti a ztížení společenského uplatnění. Poškozená uvedla, že trpí symptomy dle jejího názoru odpovídajícími úzkostné poruše, kterou by bylo na místě zařadit pod traumatický šok hodnocený 200 body. Požadovanou částku 59 008 Kč vypočetla tak, že podle citované metodiky vyšla z hodnoty bodu jako jednoho procenta hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za kalendářní rok předcházející roku, v němž vnikl nárok. Pakliže v roce 2017 činila tato průměrná mzda 29 504 Kč, je 200 násobek jednoho procenta 59 008 Kč. V rámci závěrečné řeči zmocněnkyně návrh zkorigovala a sdělila, že poškozená navrhuje nahradit pouze nemajetkovou újmu.
126. Nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč odůvodnila tím, že jednání obžalovaného mělo výrazný dopad na kvalitu jejího života. Od předmětné události má panický strach ze tmy, bojí se večer chodit sama domů. Snaží se být vždy do 8 hodiny večerní doma, nebo jezdit taxíkem. Dříve často ve večerních hodinách bývala s přáteli, nyní chodí podstatně méně. Je jí velmi nepříjemné, když za ní někdo cizí jde, má pocit, že jí sleduje a že se jí pokusí napadnout, v takových situacích se jí také vrací prožité napadení obžalovaným. Dle poškozené by mělo být zohledněno, že dle ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku došlo ke způsobení nemajetkové újmy obžalovaným úmyslně a takovým způsobem, že se poškozená obávala o svůj život. S touto argumentací se soud naprosto ztotožnil, stejně tak jako s požadovanou výší náhrady za nemajetkovou újmu, proto obžalovanému uložil povinnost nemajetkovou újmu v této výši poškozené nahradit.
127. **Poškozená Hana K.** se včasné připojila k trestnímu řízení jednak s nárokem na náhradu bolestného ve výši 59 008 Kč za posttraumatickou stresovou poruchu (opět vyčísleno podle metodiky Nejvyššího soudu jako 200 bodů) a dále s nárokem na náhradu další nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč. Co do důvodů šlo o shodnou argumentaci jako v případě poškozené S. s tím, že v tomto případě byl psychický stav poškozené předmětem znaleckého zkoumání – viz výše. I v případě této poškozené v rámci závěrečné řeči zmocněnkyně návrh zkorigovala a sdělila, že poškozená navrhuje nahradit pouze nemajetkovou újmu. Soud návrhu v plném rozsahu vyhověl, důvody jsou shodné s těmi, které jsou uváděny u poškozené S. v odstavci 126. tohoto odůvodnění.
128. **Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna** se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 2 718 Kč (č.l. 612), který doložila rozpisem plateb za léčení poškozené K. (č.l. 613 – 615).
129. **Poškozená Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra** se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 8 235 Kč (č.l. 817), který doložila rozpisem plateb za léčení poškozené F. (č.l. 818 – 820).

130. V případě řádně a včas uplatněného nároků zdravotních pojišťoven, které doložily rozpis uhrazených plateb za zdravotní péči poskytnuté poškozeným, soud rozhodl o povinnosti obžalovaného tuto škodu nahradit v plné požadované výši. Na základě výše uvedených důkazů není pochyb, že šlo o účelnou úhradu nákladů léčby poranění, které poškozené utrpěly při výše rozebíraném jednání obžalovaného, který vznik této škody zavinil. Obecná povinnost nahradit náklady léčby plyne pro obžalovaného coby škůdce z ustanovení § 2960 občanského zákoníku. Zdravotní pojišťovny mají pak návazně právo požadovat od obžalovaného náhradu nákladů na jimi hrazené služby vynaložené v důsledku jeho protiprávního jednání vůči jejich pojištěncům podle ustanovení § 55 zákona č. 48/1997 Sn., o veřejném zdravotním pojištění.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku. Odvolání se podává u Městského soudu v Praze, přičemž o podaném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze.

Rozsudek může napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku také odůvodněno a to tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je rovněž povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze oprít o nové skutečnosti a důkazy.

Poškozený, kterému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení vůči pachateli, který byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, má právo žádat u Městského soudu v Praze, aby byl vyzooměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody.

Praha dne 27. června 2019

JUDr. Monika Křikavová, v. r.

Předseda senátu